

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 listopada 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił P. F. prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, gdyż Komisja Lekarska ZUS, orzeczeniem z dnia 2 listopada 2016 roku stwierdziła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

/decyzja z dnia 7 listopada 2016 roku k. 77 plik II akt ZUS/

W odwołaniu złożonym 12 grudnia 2016 roku wnioskodawca wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Odwołujący, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wskazał, iż decyzją z dnia 8 stycznia 2015 roku stwierdzono u niego chorobę zawodową w postaci pylicy krzemkowej płuc. Stan zdrowia nie rokuje poprawy, wręcz przeciwnie ubezpieczony czuje się coraz słabszy, ma mniej sił, szybciej się męczy, podczas chodzenia po schodach brakuje mu tchu. W związku z powyższym wnioskodawca utracił zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje na jej odzyskanie.

/odwołanie z dnia 12 grudnia 2016 roku k. 2 -7/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 28 grudnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy przytoczył argumentację jak w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie z dnia 28 grudnia 2016 roku k. 80 -80v/

Na rozprawie w dniu 16 października 2018 roku pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie oraz wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/stanowiska stron powodowej e -protokół rozprawy z dnia 16 października 2018 roku 00:01:00 - 00:01:31 - płyta CD k. 270/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. F., urodzony w dniu (...), ma wykształcenie zawodowe, ukończył (...) Szkołę Zawodową uzyskując zawód mechanika, pracował jako formierz, zalewacz w Odlewni w K. w okresie od 1975 roku do 2014 roku. Obecnie nie pracuje.

/okoliczność bezsporna, świadectwo pracy z dnia 8 grudnia 2014 roku k. 23 plik II akt ZUS /

Orzeczeniem z dnia 26 listopada 2014 roku Nr (...) o rozpoznaniu choroby zawodowej Wojewódzki Ośrodek Medycyny Pracy Centrum (...) Lecznicze w Ł. rozpoznał u wnioskodawcy chorobę zawodową w postaci pylicy krzemkowej płuc - wymienioną w poz. 3 pkt 1 wykazu chorób zawodowych określonego w przepisach w sprawie chorób zawodowych, wydanych na podstawie art. 237 §1 pkt 3-6 i § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. - Kodeks pracy.

/orzeczenie z dnia 26 listopada 2014 roku k. 56 - 57/

Na mocy decyzji z dnia 8 stycznia 2015 roku, znak: (...)Z. -420/33/14/15 Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Ł., stwierdził u P. F. chorobę zawodową w postaci pylicę krzemową płuc - wymienioną w poz. 3 pkt 1 wykazu chorób zawodowych określonego w przepisach w sprawie chorób zawodowych, wydanych na podstawie art. 237 §1 pkt 3-6 i § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. - Kodeks pracy.

/decyzja z dnia 8 stycznia 2015 roku k. 58 - 59/

W okresie od dnia 5 września 2014 roku do dnia 3 marca 2015 roku P. F. pobierał świadczenie rehabilitacyjne w związku z chorobą zawodową.

/decyzja z dnia 9 marca 2015 roku k. 25 - 26/

W dniu 23 stycznia 2015 roku ubezpieczony złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

/wniosek z dnia 23 stycznia 2015 roku k. 1 - 14 plik II akt ZUS /

Decyzją z dnia 11 marca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał P. F. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu stałego w wysokości 18% uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem choroby zawodowej stwierdzonej decyzją Nr (...) z dnia 8 stycznia 2015 roku.

/decyzja z dnia 11 marca 2015 roku k. 29/

Decyzją z dnia 17 marca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał P. F. prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od dnia 4 marca 2015 roku tj. od dnia zaprzestania pobierania świadczenia rehabilitacyjnego do dnia 31 marca 2016 roku.

/decyzja z dnia 17 marca 2015 roku k. 65 - 66v plik II akt ZUS/

W dniu 11 lutego 2016 roku P. F. ponownie złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

/wniosek z dnia 11 lutego 2016 roku k. 70 plik II akt ZUS /

Decyzją z dnia 30 marca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał P. F. prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od dnia 1 kwietnia 2016 roku tj. od dnia uzyskania uprawnień do dnia 30 września 2016 roku.

/decyzja z dnia 30 marca 2016 roku k. 72 - 73 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 27 września 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał P. F. prawo do emerytury od dnia 11 marca 2016 roku tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego.

/decyzja z dnia 27 września 2016 roku k. 12 - 15/

W dniu 29 września 2016 roku wnioskodawca złożył kolejny wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

/wniosek z dnia 29 września 2016 roku k. 74 - 74v plik II akt ZUS/

Lekarz Orzecznik ZUS po przeprowadzeniu bezpośredniego badania wnioskodawcy dokonaniu analizy dokumentacji medycznej, rozpoznał u niego pylicę krzemową płuc, nadciśnienie tętnicze wyrównane, cukrzycę typu 2 insulinoniezależną. Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 19 października 2016 roku uznał, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

/ orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 19 października 2016 roku k. 75 - 75v plik II akt ZUS, opinia lekarska z dnia 19 października 2016 roku k. 84 - 85 akt orzeczniczo-lekarskich ZUS/

W dniu 19 października 2016 roku wnioskodawca wniósł sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 19 października 2016 roku.

/sprzeciw z dnia 19 października 2016 roku k. 85 akt orzeczniczo -lekarskich ZUS/

Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 2 listopada 2016 roku stwierdziła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Komisja lekarska rozpoznała pylicę krzemową płuc bez upośledzenia sprawności wentylacyjnej płuc, nadciśnienie tętnicze poddające się farmakoterapii oraz cukrzycę typu II insulinozależną wyrównaną. Komisja wskazała, że badany leczony z powodu pylicy krzemowej płuc. W 2014 roku z powodu zmian rozsianych płuc wykonano resekcję klinową płata dolnego płuca prawego celem oceny histopatologicznej w badaniu potwierdzono zmiany pylicze. Badany jest pod opieką poradni chorób płuc. Wpisy z poradni nie dokumentują istotnej dysfunkcji układu oddechowego. W wielokrotnie wykonywanym badaniu spirometrycznym - ostatnie z 18 października 2016 roku FeV1 76% (...) 81% (...) / (...) 96%. Z tego tytułu leczenia nie wymaga.

/orzeczenie z dnia 2 listopada 2016 roku k. 76 -76v plik II akt ZUS, opinia lekarska z dnia 2 listopada 2016 roku k. 90 -92 akt orzeczniczo -lekarskich ZUS/

U skarżącego rozpoznano pylicę krzemową płuc. Biegła ustaliła, że pylica krzemowa płuc z licznymi zacienieniami typu q (tj. od 1,5 do 3mm) w polach górnych i środkowych płuc - w obecnym stopniu zaawansowania narusza sprawności organizmu 61 letniego wnioskodawcy w stopniu powodującym trwałą częściową niezdolność do wykonywania pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Jest to niezdolność w związku chorobą zawodową. W 2014 stwierdzono u wnioskodawcy zmiany radiologiczne w płucach, które zostały rozpoznane jako pylica krzemowa płuc, potwierdzona jako choroba zawodowa w Instytucie Medycyny Pracy. Choroba ta w obecnym stopniu zaawansowania stanowi stałe profilaktyczne przeciwwskazanie do pracy w charakterze formierza. W dniu 24 lutego 2015 Lekarz Orzecznik ZUS orzekł częściową niezdolność wnioskodawcy do pracy w związku z chorobą zawodową na okres 1 roku, która została przedłużona do dnia 30 września 2016 roku. Od tej pory stan zdrowia wnioskodawcy nie uległ poprawie w związku z chorobą zawodową - pylicą krzemową płuc.

/pisemna opinia biegłego sądowego pulmonologa dr A. M. k. 92 - 94 oraz pisemna uzupełniająca opinia biegłego sądowego pulmonologa dr A. M. k.120/

U skarżącego rozpoznano pylicę krzemową płuc o etiologii zawodowej stwierdzoną w 2015 roku, cukrzycę typu 2, nadciśnienie tętnicze, hipercholesterolemię w trakcie leczenia statyną, otyłość I st. ((...) 33,95 kg/m²), zaćmę początkową obu oczu, astygmatyzm nadwzroczny złożony i starczowzroczność obu oczu, zmiany nadciśnieniowe i miażdżycowe naczyń siatkówki. Na podstawie obecnych badań wykonanych w Instytucie stwierdzono, że ogólny stan zdrowia badanego w ostatnim czasie nie uległ pogorszeniu. Rozpoznana choroba płuc u pacjenta ma przebieg stabilny, natomiast nie rokuje poprawy. W okresie 2014-2017 obserwuje się progresję zmian radiologicznych - głównie narastanie zmian śródmiąższowych. Wyniki wykonanych testów czynnościowych (spirometria, bodypletyzmografia) oraz test wchodzenia po schodach nie wykazały obecnie istotnych klinicznych ograniczeń. Instytut Medycyny Pracy zwrócił uwagę, że pylica krzemowa płuc ma zwykle charakter postępujący. Przeciwwskazana jest praca w narażeniu na pyły zwłókniające, w tym m.in. na pyły zawierające (...). Od chwili stwierdzenia choroby zawodowej P. F. jest niezdolny do pracy zawodowej w narażeniu na pyły zwłókniające na stałe.

Wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, niezdolność do pracy ma charakter stały, od daty stwierdzenia choroby zawodowej (decyzja o stwierdzeniu choroby zawodowej nr 1 z dnia 8 stycznia 2015 roku wydana przez (...) w Ł.), stwierdzona zaś częściowa niezdolność do pracy jest wynikiem choroby zawodowej

/pisemna opinia Instytutu Medycyny Pracy k. 232 - 238 oraz pisemna uzupełniająca opinia Instytutu Medycyny Pracy k. 256 - 257/

Przy ustalaniu stanu faktycznego sąd pominął dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu medycyny pracy, jako pozostający w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym – opiniami biegłego pulmonologa i Instytutu Medycyny Pracy, które jako pełne, niesprzeczne i przekonujące stanowiły podstawę rozstrzygnięcia przez Sąd. W szczególności Sąd podzielił wnioski płynące z opinii biegłego pulmonologa dr A. M. oraz Instytutu Medycyny Pracy, na bazie których można ocenić, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy w związku z chorobą

zawodową na stałe. Opinie te są wiarygodne i zostały sporządzone przez biegłych o specjalnościach właściwych z punktu widzenia schorzeń, na jakie cierpi wnioskodawca, w oparciu o analizę przedłożonej dokumentacji lekarskiej i bezpośrednio badanie wnioskodawcy. Biegli określili schorzenia występujące u badanego i ocenili ich znaczenie dla jego zdolności do pracy, odnosząc swą ocenę do kwalifikacji zawodowych wnioskodawcy. Opinie biegłych, zostały szeroko i wyczerpująco uzasadnione, a końcowe wnioski orzecznicze wynikają w sposób logiczny z treści opinii. Nie zyskała natomiast aprobaty opinia biegłego sądowego pulmonologa dr J. G., gdyż koncentrowała się jedynie na tym, że stan nie uległ pogorszeniu. Jednak istotnym jest to na co Instytut jak również biegła pulmonologa dr A. M. zwrócili słusznie uwagę, że stan jest i stabilny ale z uwagi na charakter choroby tj. postępujący, brak jest aby kiedykolwiek stan zdrowia uległ poprawie. A co za tym idzie opinie te zyskały przymiot wiarygodny i stały się podstawą do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Stanowisko Instytutu pozostaje w zgodności z opinią biegłej dr n. med. A. M., która stwierdziła, że „wnioskodawca jest częściowo trwale niezdolny do wykonywania pracy zarobkowej zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami i jest to niezdolność w związku z chorobą zawodową” oraz że rozpoznana u wnioskodawcy choroba zawodowa - pylica krzemowa płuc „stanowi stałe profilaktyczne przeciwwskazanie do pracy w charakterze formierza”. Z kolei z opinią biegłego dr n. med. J. G. Instytut nie jest zgodna, że wnioskodawca może podjąć każdą pracę. W podmiotowej sprawie rozpatrywanie czy pacjent może pracować na innym niż poprzednio zajmowanym stanowisku można jedynie rozważać w kontekście konkretnych informacji dot. warunków potencjalnego środowiska pracy i sposobu wykonywania pracy. Zatem rozstrzygnięcie czy pracownik zgodnie ze swoimi kwalifikacjami zawodowymi może pracować na dowolnym stanowisku (wg oceny ZUS „pewny krąg możliwych stanowisk”), bez oceny ryzyka zawodowego i zbadania czy pracownik spełnienia wymagane kryteria zdrowotne na danym stanowisku, jest bezpodstawne i przedwczesne. Zdaniem Instytutu zastrzeżenie budzi możliwość wykonywania pracy przez badanego w dotychczasowym zawodzie. Występujące na stanowisku formierza narażenie zawodowe na pyły zwłókniające stanowi przeciwwskazanie do wykonywania pracy przez P. F.. Również inne czynniki oddziałujące na układ oddechowy np. czynniki alergizujące i drażniące stanowią przeciwwskazanie do wykonywania pracy przez osobę z rozpoznaną pylicą płuc.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 6 ust 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 roku, poz. 1242 z późn. zm.) ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy.

Art. 17 ust 1 ww. ustawy stanowi, iż przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej i dodatku do renty rodzinnej dla sieroty zupełnej z tytułu ubezpieczenia wypadkowego do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383 z późn. zm.), w tym regulacje zawarte w art. 12 tej ustawy, który zawiera definicję niezdolności do pracy.

Zgodnie z art. 12 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

O niezdolności do pracy spowodowanej chorobą zawodową lub chorobą związaną z wypadkiem przy pracy decyduje wpływ skutków tej choroby na zdolność do wykonywania pracy dotychczasowej oraz uzależniona od stanu ogólnego związanego z wiekiem lub brakiem predyspozycji psychofizycznych możliwość wykonywania innej pracy w ramach posiadanych kwalifikacji lub po przekwalifikowaniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 2001 r., w sprawie o sygn. akt II UKN 521/00, OSNP 2003, Nr 10, poz. 260). O częściowej niezdolności do pracy nie decyduje sam fakt występowania schorzeń, lecz ocena, czy i w jakim zakresie wpływają one na utratę zdolności do pracy zgodnej

z posiadanymi kwalifikacjami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 grudnia 2000 r., sygn. akt II UKN 113/00, OSNAPiUS 2002 Nr 14, poz. 343).

Definiując niezdolność do pracy wskutek choroby zawodowej w rozumieniu art. 6 ustawy wypadkowej Sąd Najwyższy stwierdził, że zachodzi ona wówczas, gdy choroba zawodowa jest istotną przyczyną częściowej lub całkowitej niezdolności do pracy, co oznacza, że bez wynikającego z niej uszczerbku na zdrowiu niezdolność do pracy nie wystąpiłaby. Taki stan rzeczy istnieje niewątpliwie, gdy choroba zawodowa sama powoduje uszczerbek na zdrowiu uzasadniający zakwalifikowanie pracownika jako częściowo lub całkowicie niezdolnego do pracy. Zachodzi on jednak również wówczas, gdy sama choroba zawodowa nie uzasadnia uznania pracownika za częściowo lub całkowicie niezdolnego do pracy, jednak bez wynikającego z niej uszczerbku na zdrowiu niezdolność do pracy nie wystąpiłaby, ponieważ pozostałe przyczyny niezdolności, np. inne choroby, nie wystarczają do jej powstania. W takim przypadku stopień, w jakim choroba zawodowa przyczynia się do niezdolności, nie ma znaczenia, ważne jest to, że przesądza ona o wystąpieniu niezdolności do pracy, stanowiąc jej istotną przyczynę (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2008 r., I UK 147/08, niepubl.).

Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy należy mieć na uwadze również przepis art. 13 ust 1 powyższej ustawy, który nakazuje uwzględnić tu stopień naruszenia sprawności organizmu, możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Dokonując analizy pojęcia "niezdolność do pracy" należy brać pod uwagę zarówno kryterium biologiczne (stan organizmu dotkniętego schorzeniami naruszającymi jego sprawność w stopniu powodującym niezdolność do pracy), jak i ekonomiczne (utrata zdolności do pracy zarobkowej). Utrata zdolności do wykonywania dotychczasowego zatrudnienia nie jest wystarczającą przesłanką nabycia prawa do renty, jeżeli wiek, poziom wykształcenia i predyspozycje psychofizyczne usprawiedliwiają rokowania, że mimo upośledzenia sprawności organizmu możliwe jest podjęcie innej pracy w tym dotychczas wykonywanym zatrudnieniu, albo po przekwalifikowaniu.

W stanie faktycznym niniejszej sprawy Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe w kierunku ustalenia czy wnioskodawca jest nadal niezdolny do pracy, w jakim stopniu i od którego momentu oraz czy niezdolność ta pozostaje w związku z ustaloną chorobą zawodową.

W tym celu Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłego pulmonologa dr A. M., która ustaliła, że pylica krzemowa płuc w obecnym stopniu zaawansowania stanowi stałe profilaktyczne przeciwwskazanie do pracy w charakterze formierza. Biegła zwróciła uwagę, że stan zdrowia wnioskodawcy nie uległ.

Wobec zgłoszonych przez organ rentowy zastrzeżeń, Sąd dopuścił dowód z opinii innego biegłego pulmonologa posiadającego specjalizację w zakresie medycyny pracy.

Biegły, specjalista z zakresu pulmonologii i medycyny pracy dr J. G. stwierdził, że w trakcie aktualnego badania P. F. prezentował dobry stan ogólny. Biegły nie stwierdził u niego objawów duszności wysiłkowej i spoczynkowej, odchyień od stanu prawidłowego, stwierdził zaś zachowaną wydolność oddechową. Biegły z uwagi na brak postępu radiologicznego choroby, zachowaną sprawność wentylacyjną płuc oraz wydolność oddechową przyjął, że pylica płuc nie ogranicza zdolności P. F. do pracy zarobkowej, stanowiąc jedynie profilaktyczne przeciwwskazanie do pracy w narażeniu na czynniki uszkadzające i uczulające jego układ oddechowy. Zdaniem biegłego należy mieć na względzie, że nie zawsze pylicy płuc zaawansowanej radiologicznie towarzyszy upośledzenie sprawności wentylacyjnej płuc oraz niewydolność oddechowa. Tym samym uznał, że wnioskodawca nie jest długotrwale niezdolny do pracy zarówno w związku z chorobą zawodową.

Sąd mając na względzie dwie rozbieżne opinie biegłych pulmonologów dopuścił dowód z opinii Instytutu Medycyny Pracy.

Zespół specjalistów Instytut stwierdził wprawdzie, że ogólny stan zdrowia badanego w ostatnim czasie nie uległ pogorszeniu a rozpoznana choroba płuc u pacjenta ma przebieg stabilny, jednak podkreślił, że nie rokuje poprawy, ponieważ pylica krzemowa płuc ma zwykle charakter postępujący. Przeciwwskazana jest praca w narażeniu na pyły zwłókniające, w tym m.in. na pyły zawierające (...). Od chwili stwierdzenia choroby zawodowej P. F. jest niezdolny do pracy zawodowej w narażeniu na pyły zwłókniające na stałe. Instytut wskazał także, że w podmiotowej sprawie rozpatrywanie czy pacjent może pracować na innym niż poprzednio zajmowanym stanowisku można jedynie rozważać w kontekście konkretnych informacji dotyczących warunków potencjalnego środowiska pracy i sposobu wykonywania pracy. Zatem rozstrzygnięcie czy pracownik zgodnie ze swoimi kwalifikacjami zawodowymi może pracować na dowolnym stanowisku (wg oceny ZUS „pewny krąg możliwych stanowisk”), bez oceny ryzyka zawodowego i zbadania czy pracownik spełnienia wymagane kryteria zdrowotne na danym stanowisku, jest bezpodstawne i przedwczesne. Zdaniem Instytutu zastrzeżenie budzi możliwość wykonywania pracy przez badanego w dotychczasowym zawodzie. Występujące na stanowisku formierza narażenie zawodowe na pyły zwłókniające stanowi przeciwwskazanie do wykonywania pracy przez P. F.. Również inne czynniki oddziałujące na układ oddechowy np. czynniki alergizujące i drażniące stanowią przeciwwskazanie do wykonywania pracy przez osobę z rozpoznaną pylicą płuc. W ocenie Instytutu wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, niezdolność do pracy ma charakter stały, od daty stwierdzenia choroby zawodowej (decyzja o stwierdzeniu choroby zawodowej nr 1 z dnia 8 stycznia 2015 roku wydana przez (...) w Ł.), stwierdzona zaś częściowa niezdolność do pracy jest wynikiem choroby zawodowej.

Opinia, przygotowana przez zespół lekarzy Instytutu Medycyny Pracy - zdaniem Sądu - jest wiarygodna, spójna oraz logiczna, dlatego też nie budzi wątpliwości fakt, że stała się ona podstawą dla poczynionych miarodajnych ustaleń w zakresie stanu zdrowia wnioskodawcy oraz jego możliwości w zakresie podjęcia i wykonywania zatrudnienia zgodnego z poziomem posiadanych kwalifikacji. Badając prawidłowość przygotowanej opinii, przy uwzględnieniu kryteriów, takich jak poziom wiedzy lekarzy, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanego stanowiska, stopień stanowczości wyrażonych w niej ocen, zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że bezsprzecznie mogła ona stanowić podstawę do dogłębnej oceny zasadności zaskarżonej w postępowaniu sądowym decyzji organu rentowego. Zdaniem Sądu podniesione przez organ rentowy zarzuty do wskazanej wyżej opinii nie zawierają przekonujących jurydycznych argumentów pozwalających uznać, że dokonana przez Instytut ocena jest błędna, gdyż sama polemika z treścią i wnioskami opinii nie może odnieść przedmiotowego skutku. Subiektywne stanowisko skarżącego nie jest wystarczające dla podważenia skuteczności wydanej opinii. Podkreślić należy, że nie jest rolą sądu ocena opinii biegłego pod kątem jej zgodności ze zgromadzoną w toku procesu dokumentacją, ocena sądu nie może wkraczać w sferę wiedzy specjalistycznej. Aby ocena taka w ogóle była możliwa przyjmuje się, że integralnymi elementami treści każdej prawidłowo sporządzonej opinii winny być: sprawozdanie z dokonanych czynności i spostrzeżeń, odpowiedzi na postawione biegłemu pytania, udzielone w sposób kategoryczny i jego wnioski oraz uzasadnienie pozwalające na sprawdzenie przez sąd logicznego toku rozumowania. Opinia powinna być także wyczerpująca, a zatem odnosić się do wszystkich kwestii zawartych w tezie dowodowej postanowienia sądu, zawierać uzasadnienie sformułowane w sposób przystępny i zrozumiały także dla osób nieposiadających wiadomości specjalnych (por. wyr. Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 25 kwietnia 2012 r., I ACa 356/12, LEX nr 1165156). Zdaniem Sądu, opinia wydana w toku postępowania przez Instytut Medycyny Pracy spełnia wszystkie wskazane wymogi i jako taka została uznana za przekonujący i miarodajny dowód w sprawie. Brak jest podstaw, by kwestionować prawidłowość i fachowość przedmiotowej opinii. Wnioski wyprowadzone przez specjalistów nie pozostają bowiem w sprzeczności z przeprowadzonymi badaniami, a logicznie z nich wynikają. Instytut ustosunkowując się do zarzutów organu rentowego wskazał na jakiej podstawie doszedł do wniosku, że w sytuacji wnioskodawcy istnieje nadal częściowa niezdolność do pracy w związku z chorobą zawodową. Instytut zwrócił uwagę, że stan zdrowia wnioskodawcy nie uległ poprawie, zwrócił uwagę, że pylica krzemowa płuc ma zwykle charakter postępujący. Zatem dotychczas stwierdzony stan zdrowia, uprawniający wnioskodawcę do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, nadal się utrzymuje a z czasem, z uwagi na charakter choroby, może się tylko pogłębiać. O zachodzących zaś zmianach świadczy fakt, że na przestrzeni 2014 - 2017 nastąpił progres zmian śródmiąższowych. Co oznacza, że wskazane zmiany stwierdzone pierwotnie nie zatrzymały się ale nadal są a

dotatkowo sukcesywnie powoli się pogłębiają. Nadto Instytut wskazał, że w podmiotowej sprawie rozpatrywanie czy pacjent może pracować na innym niż poprzednio zajmowanym stanowisku można jedynie rozważać w kontekście konkretnych informacji dotyczących warunków potencjalnego środowiska. Zatem koncentrowanie się przez organ rentowy - na okoliczności wykonywania pracy na innym stanowisku pracy niż dotychczas zajmowane nie może być analizowane, ponieważ zawsze w takiej sytuacji należałoby badać w jakich warunkach praca ta miałaby być wykonywana, a zwłaszcza w kontekście narażenia na czynniki drażniące czy uczulające układ oddechowy. Nadto stanowisko Instytutu jest zgodne z opinią biegłej pulmonolog dr A. M., która również uznała, że wnioskodawca z uwagi stan zdrowia nadal trwale jest częściowo niezdolny do pracy. Biegła zwróciła uwagę, że choroba tj. pylicą krzemową płuc w obecnym stopniu zaawansowania stanowi stałe profilaktyczne przeciwwskazanie do pracy w charakterze formierza.

Zatem obecny stan zdrowia wnioskodawcy z uwagi na stwierdzone i niekwestionowane przez żadną ze stronę rozpoznanie tj. pętlicę krzemową płuc pozbawia go możliwości zatrudnienia zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami bez narażenia się na czynniki uczulające i drażniące układ oddechowy.

W tej sytuacji nie jest przekonującym argument organu rentowego, że ubezpieczony może wykonywać inną pracę. Należy podkreślić, że wnioskodawca posiada orzeczenie o stwierdzeniu choroby zawodowej będącej następstwem wieloletniego wykonywania zatrudnionego w narażeniu na pył zawierający wolną krystaliczną krzemionkę przez 40 lat pracy gdy był zatrudniony w charakterze - oczyszczacz odlewów, formierz - zalewacz w Wydziale Formierni Ciężkiej. Zatem wykonywał ją przez zdecydowaną większość czasu swojej aktywności zawodowej. Dlatego rozpatrując uprawnienia rentowe ubezpieczonego w pełni uzasadnione jest odnoszenie się do kwalifikacji ubezpieczonego wynikających z wykonywania zawodu oczyszczacz, formierza a nie jakiegokolwiek innej pracy.

W konsekwencji w sprawie nie pojawiły się kontrargumenty, które mogłyby budzić wątpliwość Sądu, co do jednoznaczności opinii biegłego pulmonologa dr A. M. i Instytutu Medycyny Pracy, które był w swych wnioskach orzeczniczych zbieżne. Sąd uznał te opinie za w pełni przekonującą i oparł się na nich wydając orzeczenie.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego i przyznał P. F. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy wywołanej chorobą zawodową od 1 października 2016 roku, na stałe.

O kosztach postępowania przed sądem pierwszej instancji Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zasądzać od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz wnioskodawcy kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Zgodnie z powyższym Zakład Ubezpieczeń Społecznych obowiązany jest ponieść koszty postępowania, z uwagi na fakt, że przegrał proces w całości. Koszty poniesione przez ubezpieczonego wyniosły łącznie 180 zł i zostały ustalone w oparciu o § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS z aktami rentowymi.

6 XI 2018 roku.

E.W.